

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Βαπτίσματος

➤ Ἡ ἀκολουθία τοῦ Βαπτίσματος διακρίνεται σέ τρία μέρη:

➤ Στό πρῶτο μέρος, πού λέγεται **Κατήχηση** καί γίνεται στό Νάρθηκα (τό ἐμπρός τμήμα τοῦ Ναοῦ), ὁ ἱερεὺς προσκαλεῖ τόν Βαπτιζόμενο (τόν ἀνάδοχό του) νά ἀρνηθεῖ ὀριστικά τό διάβολο καί νά συνταχθεῖ στό στρατόπεδο τοῦ Χριστοῦ (Ἀπόταξη τοῦ Σατανᾶ καί Σύνταξη μέ τόν Χριστό). Μετά τήν Σύνταξη του μέ τόν Χριστό, ὁ Βαπτιζόμενος (ὁ Ἀνάδοχος) ὁμολογεῖ ἐπίσημα τήν πίστή του στόν Χριστό, ἀπαγγέλλοντας τό Σύμβολο τῆς Πίστεως («Τό Πιστεύω»)

➤ Στό δεύτερο μέρος πού γίνεται στό κέντρο τοῦ ναοῦ, τελεῖται τό **κυρίως Μυστήριο**. Ὁ Ἀνάδοχος ἀλείφει ὅλο τό σῶμα τοῦ Βαπτιζόμενου μέ εὐλογημένο ἔλαιο καί ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τό βρέφος ἢ τό νήπιο στό ἁγιασμένο νερό τῆς κοιλμβήθρας, πραγματοποιώντας τρῆς καταδύσεις καί ἀναδύσεις, ἀπαγγέλλοντας ἀντίστοιχα τό τριαδικό ὄνομα τοῦ Θεοῦ: «Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»

➤ Στό τρίτο μέρος πού ἀκολουθεῖ γίνεται:

α) **τό χρίσμα**. Ὁ ἱερεὺς χρίει τὰ κυριότερα σημεῖα τοῦ σώματος τοῦ παιδιοῦ μέ Ἅγιο Μύρο, τό ὁποῖο μεταδίδει στό νεοφώτιστο τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

β) **Ἡ τριχοκουρία**

Ὁ ἱερεὺς κόβει σταυροειδῶς τὰ μαλλιά τοῦ παιδιοῦ, σέ ἐνδειξη ἀφιέρωσης του στόν Θεό.

γ) **Ἡ ἔνδυση** μέ λευκά ρούχα, πού συμβολίζουν τό φῶς καί τήν λαμπρότητα τῆς νέας ζωῆς τοῦ Χριστιανοῦ.

Χρήσιμες Ὁδηγίες γιά τό Βάπτισμα

Πρίν, κατά καί μετά τό Βάπτισμα.

➤ Ἀποφασίστε νά βαπτίσετε τό παιδί σας μέσα στους πρώτους δώδεκα (12) μῆνες τῆς ζωῆς του. Μή ἀναβάλλετε τό Βάπτισμα. Προτιμᾶτε τήν ἐνορία σας γιά τή βάπτισμα τοῦ παιδιοῦ σας καί μή πηγαίετε ἀλλοῦ, γιά κοσμικούς λόγους. Ἐχει μεγάλη σημασία γιά τήν πνευματική ἐξέλιξη τοῦ παιδιοῦ σας νά βαπτισθεῖ στό Ναό τῆς Ἐνορίας του.

➤ Ἐπισκεφθῆτε τόν Ἐνοριακό σας ναό καί ὀρίσετε ἔγκαιρα τόν ἀκριβῆ χρόνο (ἡμέρα καί ὥρα) τῆς Βαπτίσεως.

➤ Κατά τήν ἡμέρα τῆς Βαπτίσεως πρέπει νά φροντίσετε νά προσκομίσετε στόν ἱερέα τό Πιστοποιητικό γεννήσεως ἀπό τό Ληξιαρχεῖο, στό ὁποῖο δηλώσατε τή γέννηση τοῦ παιδιοῦ.

➤ Ἐάν τό πιστοποιητικό εἶναι ξενόγλωσσο, πρέπει νά προμηθευθεῖτε ἐπικυρωμένη ἐλληνική μετάφραση, ἀπό τήν ἀρμόδια δημόσια Ὑπηρεσία (Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν)

➤ Ἐάν θά τελέσετε τό Βάπτισμα σέ ἄλλη ἐνορία, τότε ὁ ἱερεὺς τῆς δικῆς σας Ἐνορίας θά πρέπει νά ἐκδώσει σημεῖωμα μεταβίβασης, βάσει τοῦ ὁποῖου ὁ ἱερεὺς τῆς ἀλλῆς Ἐνορίας θά πρέπει νά τελέσει τό Βάπτισμα.

➤ Στήν περίπτωση Ἐνηλίκου (ἀλλοθρήσκου), πού θέλει νά βαπτισθεῖ πρέπει νά προηγηθεῖ Κατήχηση, ἀπό ἱερέα πού ὀρίζει ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή.

➤ Μετά τό βάπτισμα, ὁ ἱερεὺς θά σᾶς χορηγήσει Πιστοποιητικό Βαπτίσεως, τό ὁποῖο πρέπει νά τό παραδώσετε στό Ληξιαρχεῖο τοῦ Δήμου ἐντός ἐνός μηνός, ὅπωςδήποτε.

➤ Νά βρίσκεσθε στό Ναό ἕνα τέταρτο ἐνωρίτερα ἀπό τήν καθορισμένη ὥρα.

➤ Φροντίστε, ὅσο ἐξαρτᾶται ἀπό σᾶς, νά ἐπικρατήσει τάξη καί ἡσυχία κατά τή διάρκεια τοῦ Μυστηρίου. Ὄταν τό παιδάκι κλαίει, προσπαθεῖστε νά τό καθησυχάσετε, χωρίς νά κάνετε μεγαλύτερο θόρυβο.

➤ Συστήστε στους διακοσμητές καί φωτογράφους νά ἐνεργοῦν μέ διακριτικότητα καί σεβασμό πρὸς τό Μυστήριο καί νά μή γίνονται ἐνοχλητικοί.

➤ Μετά τό Βάπτισμα νά κοινωνεῖτε τό παιδί σας πολὺ συχνά καί ὄχι μόνο τρεῖς φορές. Ἡ Θεία Κοινωνία ἐνεργεῖ μυστικά καί ἀπεργάζεται τήν πνευματική πρόοδο τοῦ παιδιοῦ.

➤ Γιά ἄλλες πρακτικές ἀνάγκες οἱ γονεῖς νά συνεννοοῦνται μέ τό Νεωκόρο τοῦ Ναοῦ.

Ἡ ὀνοματοδοσία.

➤ Προτιμᾶτε νά δίνετε στό παιδί σας ὄνομα Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας. Μέ αὐτό τό τρόπο τό παιδί ἀποκτᾶ ἕνα Ἅγιο Προστάτη, ἀλλῆ καί μία ἐτήσια ὀνομαστική ἑορτή.

➤ Ὄνόματα ἀπό τήν ἀρχαία ἐλληνική ἱστορία μόνο κατ' ἐξάιρεση γίνονται δεκτά ἀπό τήν Ἐκκλησία.

➤ Ὄνόματα πού δέν ἔχουν τά πιό πάνω γνωρίσματα δέν πρέπει νά δίνονται.

➤ Ἀποφεύγετε νά δίνετε στό παιδί σας δύο ἢ τρία ὀνόματα. Μέ τόν τρόπο αὐτό μειώνεται ἡ προσωπική σημασία τοῦ ὀνόματος.

Ὁ Ἀνάδοχος (Νουνός ἢ Νουνά).

➤ Ὁ ἀνάδοχος πρέπει νά εἶναι Χριστιανός Ὁρθόδοξος, διότι παρίσταται στό Μυστήριο, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητας καί ὁμολογεῖ τήν ἐν Χριστῷ πίστη, λόγῳ τῆς φυσικῆς ἀδυναμίας τοῦ νηπίου νά πράξει τοῦτο. Αὐτό σημαίνει, ὅτι ὁ Ἀνάδοχος ἐγγυᾶται ὅτι τό βαπτιζόμενο νήπιο, μέ τήν προσωπική του πνευματική φροντίδα καί τό ποιμαντικό ἐνδιαφέρον τῆς ἐνοριακῆς Κοινότητας, θά γίνῃ συνειδητό μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

➤ Μέ τό Βάπτισμα, δημιουργεῖται δεσμός πνευματικῆς πατρότητας ἀνάμεσα στόν Ἀνάδοχο καί τήν ἀναδεκτή του ἢ τήν Ἀνάδοχο καί τόν ἀναδεκτό της, γεγονός πού ἀποκλείει τό γάμο μεταξύ τους.

➤ Ἀνάδοχοι δέν μποροῦν νά γίνουν: ἀλλοθρήσκοι ἢ ἑτερόδοξοι ἢ ἄθεοι καθώς καί ὅσοι τέλεσαν μόνο πολιτικό γάμο. Ἐπίσης παιδιά κάτω τῶν 13 ἐτῶν.

Τί εἶναι τό Βάπτισμα

Α' ΓΙΑΤΙ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΝΗΠΙΑ

1. Πῶς καθιερώθηκε ὁ Νηπιοβαπτισμός ;

Στήν ἀρχαία ἐποχή, οἱ ἄνθρωποι βαφτίζονταν σέ μεγάλη ἡλικία. Καί αὐτό ἦταν φυσικό. Διότι, οἱ μεγαλύτεροι στήν ἡλικία ἄκουγαν τόν λόγον τοῦ Χριστοῦ ἀπό τοὺς Ἀποστόλους καί τοὺς Ἐπισκόπους καί πίστευαν στόν Χριστό. Τό Βάπτισμα ἦταν τό ἐπισφράγισμα τῆς πίστεως τους στόν Χριστό, ὡς Θεό καί Σωτήρα.

Οἱ πρῶτοι, ὅμως, αὐτοὶ Χριστιανοί εἶτε εἶχαν ἤδη παιδιά εἶτε ἀποκτοῦσαν παιδιά μετά τό Βάπτισμα. Λογικό, λοιπόν ἦταν νά θελήσουν καί τά παιδιά τους νά γίνουν Χριστιανοί. Καί ἡ Ἐκκλησία τό δέχθηκε, πολὺ νωρίς, καί καθιέρωσε ἔτσι τόν θεσμό τοῦ «Νηπιοβαπτισμοῦ».

ΚΕ.Δ.Π.Ε.: Ἐλ. Βενιζέλου 59Α, Χολαργός
Τηλ.-Fax: 210-6536114

2. Τά νήπια δέν καταλαβαίνουν τίποτε.

Γιατί ἡ Ἐκκλησία δέχεται νά τά βαπτίσει;

Ἡ Ἐκκλησία δέχθηκε τόν Νηπιοβαπτισμό, ὑπό δύο προϋποθέσεις: πρῶτον, οἱ γονεῖς νά εἶναι βαπτισμένοι καί νά ζητήσουν οἱ ἴδιοι νά βαπτιστοῦν καί τά παιδιά τους, καί, δεύτερον, ἡ Ἐκκλησία σιγά-σιγά μεγαλώνει καί ἀναπτύσσεται, περνώντας διαδοχικά ἀπό ὅλα τά στάδια τῆς ἡλικίας, μέχρι τά γηρατιά.

Ἀκόμη καί σήμερα, ἡ Ἐκκλησία, χωρίς τή συγκατάθεση ἀμφοτέρων τῶν γονέων καί τήν παρουσία Ἀναδόχου,

δέν δέχεται νά βαπτίσει κανένα νήπιο.

3. Τά βρέφη καί τά νήπια εἶναι ἀθῶα καί ἄκακα. Τί χρειάζεται τό Βάπτισμα;

Τά βρέφη καί τά νήπια πραγματικά εἶναι ἀθῶα καί ἄκακα, διότι δέν μποροῦν νά πράξουν κάτι κακό, ἐπειδή ἡ θέλησή τους δέν λειτουργεῖ ἀκόμη καί, ἐπειδή, ὡς κακό καί ἀμαρτία, λογίζεται μόνο κάτι πού ὁ ἄνθρωπος πράττει μέ τή θέλησή του.

Ὡστόσο, τά βρέφη καί τά νήπια, ὡς ἀπόγονοι τοῦ Ἀδαμίου γένους, δέν κληρονομοῦν μέν τήν ἐνοχή τῶν Πρωτοπλάστων, (διότι τό ἀμάρτημά τους ἦταν προσωπικό καί ἡ προσωπική ἐνοχή δέν κληρονομεῖται στους ἀπογόνους), κληρονομοῦν, ὅμως, τίς συνέπειες τοῦ Προπατορικοῦ ἀμαρτήματος, δηλαδή τήν φθορά τῆς φύσης τους.

Τό Βάπτισμα, ἐπομένως, παρέχει στά βρέφη καί τά νήπια τή δυνατότητα ὑπέρβασης τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου τῆς φύσης τους, ἀπό τά πρῶτα ἀκόμη χρόνια τῆς ζωῆς τους. Μέ τήν ἐννοια αὐτή, τό Βάπτισμα ἔχει ὑπαρξιακή (ὄντολογική) καί ἠθική σημασία. Τό Βάπτισμα ἀντιστοιχεῖ μέ τήν πράξη τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως, μέ τήν ἀρχέγονη ἐκείνη δημιουργία, ἐκ τοῦ μηδενός, ὁ Θεός χάρισε στόν ἄνθρωπο τό δῶρο τῆς ὑπαρξης καί ζωῆς, ἔτσι καί τώρα μέ τό ἅγιο Βάπτισμα, τό ἅγιον Πνεῦμα ἀναδημιουργεῖ καί ἀναγεννᾷ τήν ὑπαρξη ἑνός συγκεκριμένου ἀνθρώπου σέ μιά καινούργια ποιότητα καί διάσταση ζωῆς.

Β΄ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

1. Εἰσαγωγή στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ

Τό Βάπτισμα εἶναι μιά δημόσια, ἐπίσημη καί ἐορταστική τελετή πού γίνεται μέ Σύναξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, τῆς Ἑνορίας, στό Ναό, κατά τήν ὁποία ἕνας ἀκόμη ἄνθρωπος γίνεται «Χριστιανός», μέλος δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τή βάπτισή του, τό βρέφος καί τό νήπιο γίνεται ἱσοτιμῶδες μέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος καί ἀποκτᾷ ὅλα τά δικαιώματα πού ἔχουν καί τά ὑπόλοιπα μέλη. Ἀπόδειξη δέ τῆς ἰσοτιμίας αὐτῆς εἶναι τό γεγονός, ὅτι τό νεοφώτιστο βρέφος καί νήπιο, ἀμέσως μετά τή βάπτισή του, κοινωνεῖ τήν οὐράνια τροφή τοῦ μυστηριακοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

2. Ἐναρξη χαρισματικῆς ζωῆς

Μέ τή βιολογική γέννηση τοῦ παιδιοῦ, ἀρχίζει ἡ διαδικασία τῆς ἀνάπτυξης τῆς ψυχοσωματικῆς ζωῆς. Τό βρέφος σιγά-σιγά μεγαλώνει καί ἀναπτύσσεται, περνώντας διαδοχικά ἀπό ὅλα τά στάδια τῆς ἡλικίας, μέχρι τά γηρατιά.

Μέ τό Βάπτισμα, ἀρχίζει παράλληλα ἡ διαδικασία ἀνάπτυξης τῆς χαρισματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία ἔλαβε τό παιδί, μέ τό Βάπτισμά του, ἀρχίζει νά ἐνεργεῖ τή σταδιακή ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ. Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία ἔλαβε τό παιδί, μέ τό Βάπτισμά του, ἀρχίζει νά ἐνεργεῖ τή σταδιακή ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ. Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία ἔλαβε τό παιδί, μέ τό Βάπτισμά του, ἀρχίζει νά ἐνεργεῖ τή σταδιακή ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία ἔλαβε τό παιδί, μέ τό Βάπτισμά του, ἀρχίζει νά ἐνεργεῖ τή σταδιακή ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ. Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία ἔλαβε τό παιδί, μέ τό Βάπτισμά του, ἀρχίζει νά ἐνεργεῖ τή σταδιακή ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία ἔλαβε τό παιδί, μέ τό Βάπτισμά του, ἀρχίζει νά ἐνεργεῖ τή σταδιακή ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ. Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὁποία ἔλαβε τό παιδί, μέ τό Βάπτισμά του, ἀρχίζει νά ἐνεργεῖ τή σταδιακή ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ.

3. Τροφοδοσία πνευματική

Τό βρέφος καί τό νήπιο δέν μεγαλώνει ἀπό μόνο του. Χρειάζεται συνεχῆ τροφοδοσία. Ἀρχίζοντας ἀπό τό καθημερινό καί ἀπαραίτητο μητρικό γάλα, προχωρεῖ σιγά-σιγά σέ στερεότερες μορφές διατροφῆς. Ταυτόχρονα, ἀρχίζει καί ἡ πνευματική καλλιέργεια καί διαπαιδαγώγησή του. Τά πέντε πρῶτα νηπιακά χρόνια ἀποτελοῦν τή σημαντικότερη ἡλικία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Στά χρόνια αὐτά, τό παιδί αὐξάνεται «σοφία καί ἡλικία».

Ἡ θεϊκή χάρις τοῦ Βαπτίσματος καί τῆς θείας Κοινωνίας εἶναι τό «λογικό καί ἄδοχο γάλα», μέ τό ὁποῖο ἡ μητέρα Ἐκκλησία ἀρχίζει νά τρέφει τά βρέφη καί τά νήπια.

Ἡ Ἐκκλησία, ἐπίσης, τήν «παιδεία καί νοθεσία Κυρίου» τῶν νηπίων, στά ἀπαλά αὐτά χρόνια, τήν ἐμπιστεύεται στους χριστιανούς γονεῖς. Ἀπό τή σχολική ἡλικία, ἀρχίζει ἡ ἴδια τήν κατήχηση τῶν παιδιῶν. Τό παιδί, καλεῖται νά πληροφορηθεῖ τό περιεχόμενο τῆς πίστεως του. Καλεῖται νά γίνει συνειδητός χριστιανός.

Ἡ Ἐκκλησία, ἐπίσης, τήν «παιδεία καί νοθεσία Κυρίου» τῶν νηπίων, στά ἀπαλά αὐτά χρόνια, τήν ἐμπιστεύεται στους χριστιανούς γονεῖς. Ἀπό τή σχολική ἡλικία, ἀρχίζει ἡ ἴδια τήν κατήχηση τῶν παιδιῶν. Τό παιδί, καλεῖται νά πληροφορηθεῖ τό περιεχόμενο τῆς πίστεως του. Καλεῖται νά γίνει συνειδητός χριστιανός.

4. Ὁ ρόλος τοῦ Ἀναδόχου

Στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, κάθε βαπτισμένο παιδί ἔχει τόν Ἀνάδοχό του. Ὁ Ἀνάδοχος δέν εἶναι ἕνα διανοητικό πρόσωπο πού πλησιάζει ἀπλῶς τήν τελετή τοῦ Βαπτίσματος, ἀλλὰ καλεῖται νά ἀσκήσει ἕνα σημαντικό ρόλο, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, τῆς Ἑνορίας. Εἰδικότερα, ὡς πνευματικός πατέρας τοῦ ἀναδεκτοῦ του, καλεῖται νά περιλάβει στήν φροντίδα καί ἐπιμέλειά του, τήν πνευματική καλλιέργεια καί ἀνάπτυξη τοῦ πνευματικοῦ του τέκνου.

Ὁ ρόλος τοῦ Ἀναδόχου εἶναι σημαντικός καί ἔχει μεγάλη παιδαγωγική καί χριστιανική σημασία. Ὁ Ἀνάδοχος, σέ συνεργασία μέ τοὺς χριστιανούς γονεῖς καί τά ἄλλα μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, καλεῖται νά γίνει ὁδηγός εἰς Χριστόν, τοῦ ἀναδεκτοῦ του, σέ ὅλες τίς φάσεις τῆς ζωῆς του. Αὐτό, μάλιστα φανερώνει ὅτι ὁ βαπτιζόμενος χριστιανός δέν ἀφήνεται μόνος, ἀλλὰ συντροφεύεται στό δρόμο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἡ χριστιανική ζωή εἶναι συνοδοιπορία καί συστράτευση μέ τοὺς χριστιανούς γονεῖς, τόν Ἀνάδοχο καί ὅλα τά ἄλλα μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος. Χριστιανός μόνος δέν ὑπάρχει κανεῖς. Ὁ χριστιανός ζεῖ καί σώζεται, ὡς μέλος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

5. Ἡ ὀνομαστική ἐορτή

Οἱ Ὁρθόδοξοι ἔχουμε τό προνόμιο νά παίρνομε, κατά τό Βάπτισμα, τό ὄνομα ἑνός Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τό νόημα τῆς ὀνοματοδοσίας τῶν Ὁρθόδοξων εἶναι σημαντικό. Ἐχοντας τό ὄνομα ἑνός Ἁγίου, ἀποκτοῦμε ταυτόχρονα ἕνα προσωπικό ὁδηγό καί προστάτη. Ἐτσι, ὁ ὀρθόδοξος χριστιανός δέν εἶναι μόνος του, ἔχει παντοτινό φίλο, σύντροφο καί βοηθό του τόν ἅγιο τοῦ ὁποίου φέρει τό ὄνομα. Ἡ συνωνυμία μέ τόν ἅγιο εἶναι τιμή, ἀλλὰ καί ἐγγύηση προστασίας καί ζωῆς γιά τόν ὀρθόδοξο χριστιανό.

Ἡ ἐτήσια, ἐξάλλου, μνήμη τοῦ Ἁγίου, τοῦ ὁποίου φέρομε τό ὄνομα, γιορτάζεται ἀπό τόν καθένα μας, ὡς προσωπική ὀνομαστική ἐορτή. Οἱ μὴ Ὁρθόδοξοι γιορτάζουν τά γενέθλια. Ἡ γιορτή ὅμως αὐτή εἶναι δευτερεύουσας σημασίας. Γιατί συνδέεται μέ τήν ἡμερομηνία τῆς βιολογικῆς γέννησής τους, ἐνῶ ἡ ὀνομαστική γιορτή συνδέεται μέ τό γεγονός τῆς ἀναγέννησης τῆς φθαρτῆς καί θνητῆς ὑπαρξης μας, μέ τό ἅγιο Βάπτισμα.

Τά γενέθλια, ἐπίσης, εἶναι ἕνα προσωπικό γεγονός πού ἐλάχιστοι τό γνωρίζουν.

Γι' αὐτό καί πολλοί λίγοι γιορτάζουν μαζί μας. Ἐνῶ, τή γιορτή τοῦ Ἁγίου καί τό ἀντίστοιχο ὄνομά μας τό γνωρίζουν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι. Γι' αὐτό καί ἡ ὀνομαστική γιορτή τοῦ καθενός μας εἶναι χαρά καί γιορτή γιά ὅλους τοὺς Ὁρθόδοξους.

